

հայի Թօխաթցի, Բարթուղիմէոս անուն², որ
 պըղտուուց անդ էր սնել եւ ի չափ հասել.
 դմեր գիրն եւ զլեզուն գիտէր, բայց նոցան 35
 այլ աւելի. զի նոցա օրէնքն կու բռնէր. նոքա
 օրհնել էին զնա էրէց. եւ տարին հարիւր
 կարմիր ոսկի թային օլօֆայ ունէր. եւ եկե-
 դեցին եւ շքիթայն եւ խցերն ամէն իր ձեռքն
 էր: Եւ ունէր ժամն էգիթ, վախըֆ տներ: 40
 Ապա հիւրոց աղտոտնին պիտոր լուանար եւ
 գամենայն պէտա նոցա հոգայր: Եւ կայր ի
 նմա ԺԲ հոգի: Կացաք անդր եօթն ամիս,
 ի թվին Հայոց ՌԿ (1611) ի վապուրթեանն
 Պօղոսի Երորդի:

45

Եւ մեր քարտինալն էր Պուռկէզ, քւերոր-
 դին Փափին. զի ՀԲ քարտինալ ունէր Փափն.
 եւ ամէն քարտինալն ազգի մի նազր էր. իսկ
 զլուխն եւ մեծն Հայոց լինի. զի ՀԲ ազգ որ
 սաի, Հոռմ գտանի:

50

Օր մի եկին եպիսկոպոսք տանել զՎար-
 դապետն ի Փափն: Եւ գնացեալ տեսաք զսա-
 բայըն մեծ եւ լայնանխտ, զեղեցիկ վիմօք

48 քարտնալն:

² Սա ինք զինքը կը կոչէ «տէր Բարթուղիմէոս
 Արգարցի», նաեւ «Արգարի ազգէն» եւ լատիներէն
 գրութեամբ D. Bartholomeus Abagarus. Ծանօթ են
 իր գրէնն տողերս. «Ես տէր Բարթուղիմէոս Արգարի
 ազգէն եւ աստուածարան քահանայ, մտայ սյս մեր
 ազգին տան հովուապետ եւ խոստովանահայր. եւ էր
 թուին ՌՈ (1600), հրամանաւ Կղեմենթոս Ը. սուրբ
 Փափին. բաւ է»: Հ. Գ. Չարբանալեան, Պատմութիւն
 հայկ. տպագրութեան, էջ 42: